



**Національний університет біоресурсів і  
природокористування України**

**Юридичний факультет**

**Кафедра теорії та історії держави і права**

**Студентський науковий гурток «Клуб юних  
теоретиків»**



**Студентський науковий гурток «Дискусійний  
клуб «De jure!»**



## **ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ**

учасників

### **XVI ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО- ПРАКТИЧНОЇ ОНЛАЙН-КОНФЕРЕНЦІЇ «ПРОБЛЕМИ ЮРИДИЧНОЇ НАУКИ ОЧИМА МОЛОДИХ НАУКОВЦІВ»**

**16 листопада 2023 р.**

**м. Київ**

**УДК: 340:167.1:378.2**

**Матеріали XVI Всеукраїнської науково-практичної онлайн-конференції  
«Проблеми юридичної науки очима молодих науковців»**

**П.78**

**Проблеми юридичної науки очима молодих науковців : зб. наук. пр. XVI  
Всеукр. наук.-практ. онлайн-конф. (м. Київ, 16 листопада 2023 р.) / Укладачка:  
Віра Качур. К., 2023. 234 с.**

У збірнику подані наукові здобутки учасників, що присвячені  
проблемам юридичної науки.

**Усі матеріали подаються в авторській редакції.**

**За зміст наукових матеріалів відповідальність несуть їх автори та  
наукові керівники**

---

---

***Солдаткін Сергій***

аспірант кафедри адміністративного та інформаційного права Сумського національного аграрного університету (м. Суми)

**Міжнародні стандарти у сфері реалізації права доступу до публічної інформації\***

Право на доступ до інформації є фундаментальним правом кожної людини, ключовим компонентом демократії та тісно пов'язане з іншими основними правами та свободами людини і громадянина. Численні міжнародні документи, учасником яких є Україна, встановлюють зобов'язання щодо захисту цього права. Метою нашого дослідження є аналіз міжнародної

---

\* Наукова керівниця – професорка кафедри адміністративного та інформаційного права Сумського національного аграрного університету Ірина Арістова

нормативно-правової бази щодо захисту права доступу до публічної інформації.

Право на доступ до інформації було вперше записано в конституції Швеції в 1766 році, коли було введено Закон про свободу преси для боротьби з політичною цензурою публічних документів, у якому чітко зазначено право на доступ до таких документів. Як зазначає фундатор інформаційного права І.В. Арістова, «після прийняття у 1966 р. Закону США «Про свободу інформації» усі європейські країни прийняли відповідні нормативно-правові акти» [1] і на сьогодні це право захищене більшістю національних конституцій та міжнародними нормативно-правовими актами, такими як Загальна декларація прав людини (Universal Declaration of Human Rights; 1948, ст.19), Міжнародний пакт про громадянські та політичні права (International Covenant on Civil and Political Rights; 1966, ст.19), Резолюція № 59 Генеральної Асамблеї ООН (Resolution No.59 of the General Assembly of the United Nations, 1946), Рекомендація Ради ОЕСР щодо відкритого уряду (Recommendation of the OECD Council on Open Government; 2017), Органічний закон № 22 від 24 березня 2016 року про право на доступ до інформації та правила її застосування (Organic Law No.22 dated March 24, 2016 on the Right to Access Information and its implementing regulations) та інші.

У 2015 році Організація Об'єднаних Націй включила право на інформацію до своїх Цілей сталого розвитку (ЦСР). У Порядку денному сталого розвитку на період до 2030 року доступ до інформації, що зберігається державними органами, було визнано необхідним механізмом сприяння залученню громадськості до досягнення Цілей сталого розвитку, де на ЮНЕСКО покладено завдання моніторингу та звітування про впровадження політики доступу до інформації в усьому світі відповідно до Цілі 16 [2].

Акцентовано, що важливим етапом у забезпеченні права на доступ до публічної інформації став 2022 рік, коли було опубліковано Звіт Управління Верховного комісара ООН з прав людини (УВКПЛ) про доступ до інформації, якою володіють державні органи. У тексті звіту зосереджено увагу на поточній ситуації та передовій практиці, включаючи елементи розробки законів про доступ до інформації, розбудову потенціалу та інші заходи для забезпечення їх ефективного впровадження та доступу до інформації. Дійшли висновку, що особливої уваги заслуговує включення принципу «максимального розголошення», який передбачає, що вся інформація, якою володіють державні органи, підлягає розкриттю та акцент на тому, що процедура подання запитів на отримання публічної інформації має бути простою та зрозумілою [3].

Отже, право на інформацію у сучасному правовому просторі набуває нового змісту і передбачає: активне оприлюднення урядової інформації, що становить суспільний інтерес; докладання зусиль для забезпечення легкого, швидкого, ефективного та практичного доступу до такої інформації; запровадження процедур, за допомогою яких можна отримати доступ до інформації. Процедури повинні передбачати своєчасну обробку запитів на інформацію відповідно до чітких правил. Слід запровадити порядок

оскарження відмов у наданні доступу до інформації, а також у випадках ненадання відповіді на запити.

### **Література**

1. Арістова І.В. Розбудова правової держави в Україні: правовий механізм забезпечення права на доступ до інформації в суспільстві знань / І. В. Арістова // Правова інформатика. - 2010. - № 1. - С. 3-13. - URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pinform\\_2010\\_1\\_3](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pinform_2010_1_3)

2. Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development. URL: <https://sdgs.un.org/2030agenda>

3. Right to Access to Information. URL: <https://kq.freepressunlimited.org/themes/enabling-environment/media-law-and-policy/right-to-access-to-information/>